

(המשך מעמוד 21)

לי ירידים ומחורים, ולא חיפשתי לי אהבה מאחורי הסורגים. אבל ראיתי שהוא נותן בי אמון יותר ויותר. הוא סיפר לי על חייו עם נוגה. הייתי אוזן קשבה לו ועז לו.

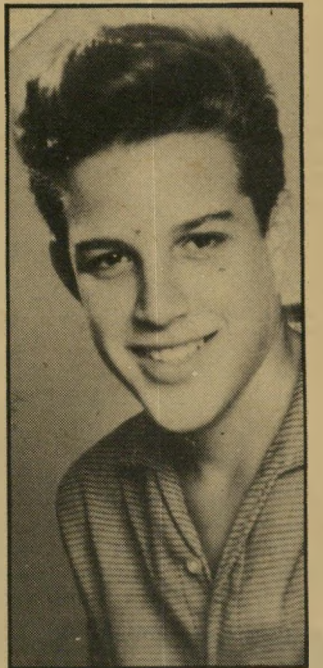
את צריכה להבין את הקשרים שמאחורי הסורגים. לא היה אפילו מגעידי בינינו. אבל פיתאום ראיתי שאורי מרים את עיניו ומביט בי שהוא רוצה להמשיך לחיות: הרגשתי שאיני יכולה לאכזב אותו.

היו לי לבטים קשים. הרגשתי מעמסה כבדה. חשבת: מה אני עושה? עד כאן? רציתי לעזוב הכל אבל המוסר הפנימי שלי לא נתן לי. ידעתי שאם אעזוב אותו הוא יתמוטט.

יום אחד הוא אמר לי: אני לא רוצה מאסר-עולם! אני רוצה לצאת החוצה! אז החלטתי להחליף את עורך הדין.

שבועיים לפני תחילת המישפט פניתי לעורך הדין רויד ליבאי ולשור תפו. דן שיינמן, וביקשתי מהם שייקבלו את התיק. הם התלבטו קצת. ואחרי שדיברו עם אורי החליטו לקחת את התיק.

לא היה מספיק כסף. ואמא של אורי נאלצה למכור את הירדה שלה ולעבור לגור בשכירות. אני רוצה

אורי דרור כנער. לא היה מספיק כסף

שקנה גישה כמה זה היה קשה עבור אשה זקנה וחולה.

פיתאום ניעור באורי רצון לחיות ותיקווה. הוא ביקש ספיריטואליזם לתואר שני. פיתאום ראיתי את עצמי לא רק מעורבת, אלא גם מאוהבת. חשבתי לעצמי: יכול להיות שפעם הייתי בלי אורי? זה קרה חמישה חודשים אחרי הפגישה הראשונה שלנו בכלל.

אני רוצה להסביר משהו בפגישות בכלל אין מקום למיטחקים. או שזה הולך או שלא. לפני נישואי היה לי חבר במשך ארבע שנים. והיינו חושבים ומנסים. אבל עם אורי זה היה אחרת. הנסיבות הן כאלה שכל דקה חשובה. כל זמן הביקור יש מסכיב קולות. אישורו של מפתחות הסוהרים, צעקות האסירים. ואת צריכה להתעלם מהם ולהתרכז רק כמה שלפניי. דלת המבורד עם האדם ולהיכנס לעולמו.

השקעה לזמן ארוך

היא לי מאד קשה להתמודד עם האמת הזו שאני מאוהבת באורי. דיברנו על זה, ואורי אמר לי שהוא כבר אוהב אותי הרבה זמן. הוא אמר שהוא רואה בי גם חברה.

גם אני ראיתי בו חבר. הייתי מתייעצת איתו על בעיות שצפו בחיי היומיום. זה היה דבר מפתיע. כי אני אף פעם בחיים לא התייעצתי עם איש.

ידעתי שהפגישות איתו חשובות לי מאוד, ושאיני מחכה לרגע שהוא יטלפן אליי. הגעתי למסקנה שאיני יכולה לוותר עליו.

עד פסק הדין היתה לנו כל הזמן תיקווה שלא יהיה מאסר-עולם. אני עדיין המומה מגוריהדין. לא יכולתי לבקר במישפט, זה היה קשה מדי עבורי. גם אורי לא רצה בכך. בתאריך פסק הדין נכנסה בתי לניחוח, ואת גור הדין מסרו לי בהררניחות. שם שמעתי שזה מאסר-עולם.

הזמנתי את כל מישפחתי, ישבתי איתם בסלון שלי ואמרתי להם שיש אורי, ושאתנו רוצים להתחתן. אני רק אמר: נישפחתי זאת.

הם נבחרו ניסו למנוע ממני לעשות צעד כזה. אורי כתב להם מיכתב, ואני הסברתי להם את עצמי, וכיום הם לא נגדי אבל הם גם לא בעדי. הם ניט-ראליים.

כעת אנחנו הולכים לעירעור. אני יודעת שבבית המישפט העליון יושב בים אנשים ולא רובוטים, ואני מקווה שהם יבינו שלא היה כאן רצח אלא התפרצות ספונטאנית אומללה. אם יורידו את העבירה מרצח ההריגה, זה כבר סיפור אחר — כי יש תקופת מאסר קצובה, ויש שליש ויש חופשות. אבל גם במיקרה הגרוע ביותר, אם זה יישאר מאסר-עולם, גם זה לא לכל החיים. כאן לא רוסיה הצארית. בשלב מסוים יתחילו לתת לו חופשות, הוא אדם מאור חיובי התורם בכל מקום שבו הוא נמצא. ואני מקווה שגם בכלל יגלו זאת.

אני יודעת שזו תהיה תקופה קשה. אבל ממילא לא התכוונתי להתחתן אף פעם אחרי גירושי השניים. ולכן לא נראה לי שיש הבדל מהותי.

אני יודעת שחיי עם אורי, ועליו לעשות הכל כדי להוציא את הטוב ביותר מהנסיבות הללו. יש בינינו כי ריחה פרטית, שמה שיש בינינו זו השקעה לזמן ארוך. אצל זוגות נשואים אחרים, אחרי כמה שנים הכל מתחיל להיכנס לשיגרה, נפגשים ליר הטל-

הבית אלוני. ראיתי עצמי מאוהבת

וויזיה כערב ומדברים על מה שיקנו כמכולת. ולנו, התקופה שבה נצליח סריסוף להיות ביחד תהיה תקופה של פריחה.

חשבתי גם על הבעיות עם הילדים שלי. למרות שהם קטנים, אסכרי להם בצורה נכונה, הם יבינו. סריסוף זה לא אביהם הטבעי, זה גבר שאמם גנשה לאחר מעשה. אני בטוחה שלאחר שיכירו את אורי הם יקבלו אותו.

לגבי החברה, אף אחד לא אומר לי זאת בפנים. אבל אני יודעת שכל אחד שואל: מה היא מכניסה את ראשה למיטה חולה? אנשים שלא מבינים, שלא יבינו. ואלה שמבינים, לא צריך להסביר להם.

אני לא עשיתי שום דבר רע, ומי ששופט אותי על סמך המעשה האנושי שעשיתי אינני רואה כל צורך להסביר את עצמי.

אני יודעת שרק מעטים יכולים להבין מעשה כזה, מתן מעט. היתר מעוניינים רק ברכילות. הם רוצים

לדעת איך אני נראית ומי היו החברים שלי. השיטחיות הזאת לא מעניינת אותי.

כאשר הבעתי במישפט האחרתי את רצוני לגדל את בנו של אורי. כתבו בעיתון שהחטונה היא טריק כדי להוציא את הילד מידי מישפחתי. אבל העיתונים השמיטו פסקה אחת מהתצהיר שהגשתי. שם היה כתוב כי אני מוכנה לגדל את הילד תוך התחשבות מירבית וכבוד לזכותם של הורי נוגה לקשר עם נכדם. אני מאמינה ש'אסור לנתק קשר בין בן לאביו. למרות כל מה שהאב עשה. אני חושבת כי ברצע שהילד יגדל במישפחתי ברק, הקשר הזה ינותק. ראי עם כבר הודיעו בעיתון שהם רוצים להחליף את שמו לברק.

הילד צריך לגדול באווירה שלא תתעלם מהמעשה הרע שעשה אביו, אבל שיסבירו לו שאמא אהבה אותו וקרה מיקרה מצער. וגם האב אוהב אותו, אז יהיה לילד קשר טוב עם כל הצדדים — עם אביו, עם סבו וסבתו, וגם עם אמו של אורי, שהיא אשה זקנה וחולה. וזה יהיה לטובת הילד.

אני רוצה להרגיש שאיני מבקשת כל טובת הנאה כספית. רק את טובתו של הילד. אני מבינה את כאבם של הורי נוגה, אני חשה את הכאב האילם

לדעת איך אני נראית ומי היו החברים שלי. השיטחיות הזאת לא מעניינת אותי.

אורי דרור לפני המאסר הקשרים שמאחורי הסורגים

על מות בתם. אבל נשאר להם נכד, ואם הם יכניסו בו רעל נגד אביו זה יזיק לכולם.

בבית המישפט רציתי לומר שלום לרויד ברק, אביה של נוגה. רציתי לומר לו עד כמה אני משתפת בצערך. אבל הוא צעד עליי שאסתכל. אני לא מאהבת נסתרתי שהתגלתה!

צוטט בעיתון שאמא של נוגה סיפרה כי ראתה את אורי, כמה חודשים לפני המיקרה, בקונצרט עם אשה בלונדית. היא אמרה שהיא חושבת שזו הייתה אני. זה לא נכון!

אורי סיפר לי מי היתה אותה אשה. אפילו שמה ידוע לי. זה קרה לפני שלוש שנים או יותר. לאורי היו הרבה נשים. היו לו נישואין פתוחים עם נוגה. מאז חשפתי במישפט האפוט-רפסות, היו לי הרבה טלפונים מאימי. מים של גבר מבוגר אומר שאם אתחתן עם אורי, ירצחו אותי. התי-לונתני על כך במישפחתי.

הבית מחזיקה בידיה תיק עביכרס מלא מיכתבים מאורי. מיכתביהאהבה שלו מהכלא. כאשר היא מדברת על המיכתבים הללו ועל האהבה העריגה שנרקמה ביניהם בכלל, פניה מסמיקות כשל נערה באהבה הראשונה.

היא מלטפת את המיכתבים ואמרת כי יום אחד תוציא ספר. הוא מסיים כל מיכתב במילים: להתראות, אשה אחי-כה! אני נורא אוהבת את זה, אני חוש-בת שזה יהיה שם הספר, אומרת זה

בית. היא מלטפת את המיכתבים ואמרת כי יום אחד תוציא ספר. הוא מסיים כל מיכתב במילים: להתראות, אשה אחי-כה! אני נורא אוהבת את זה, אני חוש-בת שזה יהיה שם הספר, אומרת זה

הדרוסקופ

(המשך מעמוד 34)

השנים הבאות. ואפשר למצוא דר-כים קלות יותר ולהעביר תקופה כל-כך ממושכת.

מגורים

מעבר לדירה חדשה. שיפוץ של זו הנוכחית או בניית בית חדש — כל זה לא מתאים לשנת 1987. מי שינסה זאת, קרוב לוודאי שית-חרט. בעיות שלא נצפו מראש יוכבזו את הפרויקט, וגם אם אפשר יהיה להתגבר על הקשיים זה יעלה ממון רב. וההוצאות יהיו הרבה יותר גדולות ממה שיוכלו בני המזל להרשות לעצמם.

שנת 1988. למרות שמבחינה כספית לא תהיה נוחה, בכל זאת תאפשר לשפר מאוד את תנאי המגורים.

חברה

למרות שמצב-הרוח הכללי בשנה זו לא יהיה מן הקלים. כפי שהוזכר כבר קודם לכן, בכל זאת, במה שקשור לחיי-החברה מצבם של בני המזל לא יהיה רע. קשרים חברתיים יתפסו מקום חשוב מאוד בחיים. זמן רב יוקדש לבני-לויים חברתיים, ואלה יהיו גם מוצא מהבעיות האחרות. חברים יוכיחו את עצמם בזמנים קשים. וקשרים שמזמן הסתיימו ואנשים שכמעט נשכחו יחזרו וידאגו לחדש את הקשרים שהיו בעבר. זה לא יהיה אותו הדבר, ונראה שדווקא חברתם החדשה של אותם חברים ותיקים תהיה מושכת ומשמעותית יותר.

בריאות

נוכח סטורן, הגורם השנה ל-בעיות אינו מוותר. וזה אמור גם בנושא הבריאות. העצבים מתוחים מאוד, וזה עלול להשפיע גם על הצד הפיסי. בריאותם של בני המזל או של בני מישפחתם תעסיק אותם. זו לא שנה נוחה מבחינה בריאותית, אך זו אינה שנה מסו-כנת. ולסיימה של אותה תקופה יגיעו בני המזל כשמצבם מניח את הדעת. אפילו אם עד שיגיעו אותו זמן הם יאלצו להיפגש יותר מפעם אחת עם רופאים. בדיקות, מיר-פאות, בתי-חולים וטיפולים.

ומה שבינו לבניה

זהו הנושא הרגיש ביותר השנה. בני המזל כבר עברו לא מעט בשנה שעברה, ורבים נאלצו לשנות את ההתייחסות לבני המזל השני. הקלילות והריפוף מפרשה אחת לאחרת כמעט בלתי-אפשריים השנה. קשרים קבועים ומעוררים עלולים להסתיים לפתע. לא קל השנה למצוא את מה שמחפשים, וזה מתייחס בעיקר לפנינו שבין בני המזל. הקשרים יהיו יותר מחייבים ורציניים.

לעיתים הקשר יוצר עם בן-זוג מבוגר יותר, או לפחות אישיות בוגרת. ולמבוגרים שבין בני מזל תאומים, יהיה יותר קל למצוא לעצמם בני זוג ואפילו להנישא. מכרים חדשים לא יחסרו בתוך המון המסיבות. המיפגשים החב-רתיים והתרחבות המעגל החב-רתיים יהיו הזדמנויות להכיר המון אנשים. אך משום מה זה יהיה כמו תמיד.

לא יוצרו אותם קשרים מרג-שים, סוערים וקצרים. כפי שכבר נאמר, אם ייווצר קשר חדש, אופיו יהיה מחייב. זה אולי לא כל-כך נוח לבני תאומים עצמם, שאינם או-רבים להרגיש מוגבלים או מחו-ייבים. בני המזלות האחרים יוכלו סו-סוף להינות מקצת יותר יציבות וביטחון. ואם כזה הוא ה-מצב בין כה וכה אז למה שלא יהנו!

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

לא יוצרו אותם קשרים מרג-שים, סוערים וקצרים. כפי שכבר נאמר, אם ייווצר קשר חדש, אופיו יהיה מחייב. זה אולי לא כל-כך נוח לבני תאומים עצמם, שאינם או-רבים להרגיש מוגבלים או מחו-ייבים. בני המזלות האחרים יוכלו סו-סוף להינות מקצת יותר יציבות וביטחון. ואם כזה הוא ה-מצב בין כה וכה אז למה שלא יהנו!

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

למישהו זה צריך להועיל. ובסיכומו של חשבון, גם התאו-מים עצמם יכולים לצאת מרווחים משנה כזו.

עמוס, אלוף האוגדה

(המשך מעמוד 39)

למברכים וניגש במהירות לתת לקלרה את הפרס.

הווג אהרונני נפרד מהכרייהמוערוך ויצא לאסוף את לידיו. קלרה, יפה עוד יותר מתמיד, סיפרה איך פעם, כשהיתה עשייה, יכלה להיכנס לכל חנות בשדר-רה החמישית, לערוך קניות בלי חש-בון, כדבריה, ועוד לזכות בכירכת בעלייהחנות. היום, סיפרה קלרה, היא מדירה רגליה מהשדרה החמישית, ר מעריפה לערוך קניות באיזורים עשיר-יםפחות וזוליםיותר.

קלרה מלאת-חיים סיפרה על קש-ריה הענפים עם המושבה הישראלית במנתון. שגרי-ישראל בא"ם, בנימין (ביבי) נתניהו, הוא בין חבריה הקרובים. אך יש גם מי שפעם, בירושלים, נהגו לאכול על שולחנה, והיום אף לא אומרים לה שלום. איך שהגלגל מסת-ר בכ לו!

כמו כל ישראלי בגולה הדוויה, היא מתעניינת ברכילות, מה קורה בארץ. מי התחתן עם מי. מי מתגרש ממי. עמוס, לעומתה, מסוייג מן העיתו-נות. מבויישמשהו שאל רק על בית-ר ירושלים. עמוס מבקש שיעזבו אותו לנפשו החצויה. אמריקה מחד וירוש-לים, בית-ר ותנועת-החרות מאידך.

אלה היו עסקים

לרה, כמו גם עמוס, משוכנעים בצירקתם ומקווים שיבוא יום שבו יוכלו לחזור לישראל. עמוס, מפוכח יותר, מאמין פחות. ובינתיים, עד שהם יחזרו לישראל, הם בונים לעצמם חיים חדשים בניירויק, חיים שהטניס עומד במרכזם, בריוק כמו בירושלים.

עמוס וקלרה, שהיו האבטיטופס וה-אסטיטופס של הנובורדישים הישרא-ליים, מתקשים לחיות חיים עניים בני-ר, מי שהורגלו לגור בבתי-חלומות יורק, עם שלוש קומות, עם שני משרתים

האהרונים ממשכים

להאמין שהם

צודקים. הם השאירו

חובות לאנשים לא

אמידים, ובחלקם

חברים קרובים

ונהג, מתקשים לגור בדירה ממוצעת ברונקס.

אך החוב הרישמי שהשאירו בני-הווג אהרונים, המגיע 19 מיליון דולר, אינו יכול בריוק להקל על מצפונם. הם השאירו חובות לאנשים לא-עשירים. חלקם חברים קרובים.

בני-הווג ממשכים להאמין כי הכס-פים שלווה עמוס מן החברים ומאנשים אחרים היו עניין של מיקצוע, והנפילה היתה, לצערם, מחוייבת-המצאות. איני פלציה גבוהה. האהרונים ממשכים להאמין בצירקתם, וכבר שאלה היו עסקים, ובעסקים כמו בעסקים, אפשר להרוויח ואפשר גם להפסיד.

לעמוס היתה בירושלים חברת-מי-מון, בין שאר העסקים הנרחבים שהיו לו בכירה. בחברת-המימון שלו נהג לק-חת שטרות לנכיון. הוא גבה עמלה פחות גדולה מן הבנקים, אולם האיני-פלציה הגבוהה היתה בעוכריו, ובסופו של דבר נאלץ לשלם הרבה מכפי שציפה.

מה עושים? פשוט לוקחים את הרג-י ליים ובורחים מן הארץ, ומשאירים חברים המומים, מחוסרי-כסף. והיום מנסים להצדיק את המעשים בטענה ש"אלה היו עסקים".

מה עושים? פשוט לוקחים את הרג-י ליים ובורחים מן הארץ, ומשאירים חברים המומים, מחוסרי-כסף. והיום מנסים להצדיק את המעשים בטענה ש"אלה היו עסקים".

מה עושים? פשוט לוקחים את הרג-י ליים ובורחים מן הארץ, ומשאירים חברים המומים, מחוסרי-כסף. והיום מנסים להצדיק את המעשים בטענה ש"אלה היו עסקים".

מה עושים? פשוט לוקחים את הרג-י ליים ובורחים מן הארץ, ומשאירים חברים המומים, מחוסרי-כסף. והיום מנסים להצדיק את המעשים בטענה ש"אלה היו עסקים".